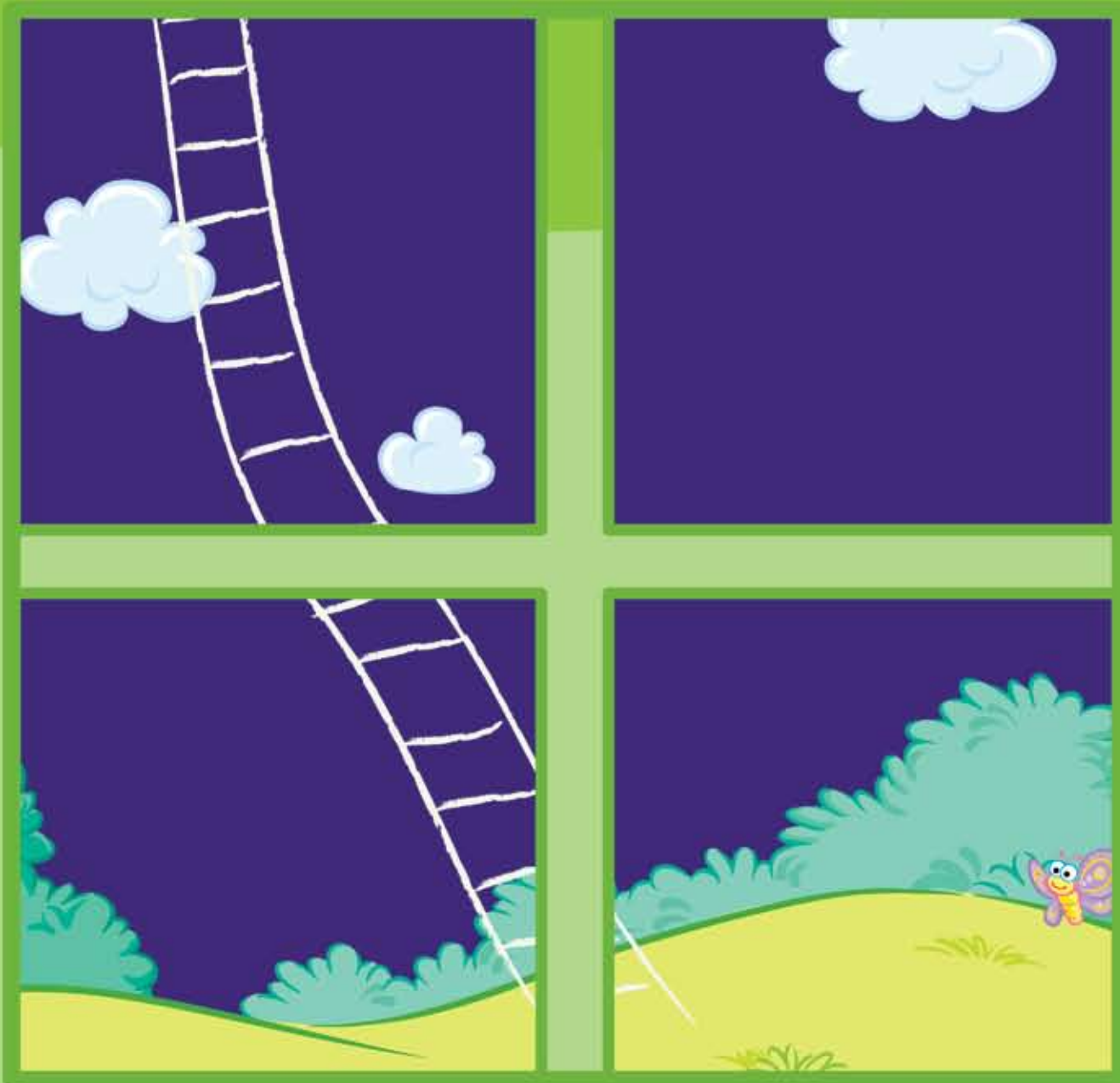

ספר הרפתקאות יום ההולדת שלי

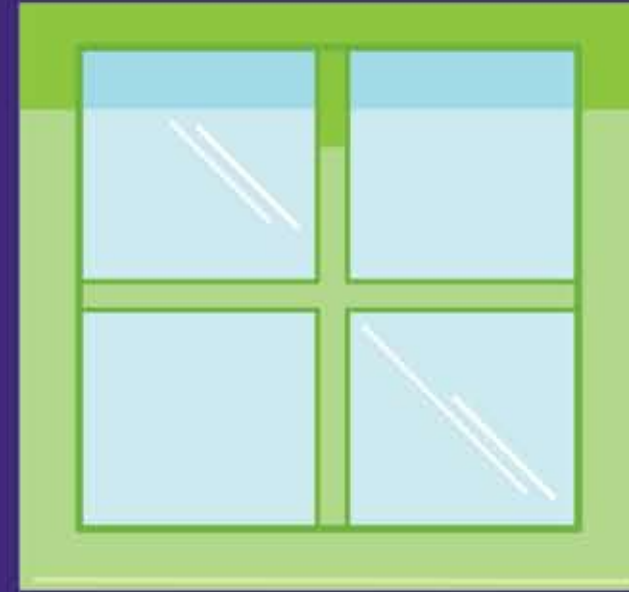
הפכו את יום הולדתכם להרפתקה שבה תגלו את הקסם של "מעגל הנתינה".
הכינו צבעים, תמונה שלכם, השתמשו במדבקות הכלולות בערכה, ותבלו!

יש לי יום הולדת. מחר!
מה אם אף אחד לא יבוא?
מה אם אני לא ממש מקובל/ת?
אולי אני לא די חכם/ה?
אולי אני לא יפה כל כך?

וואו -
מחר אהיה גדול/ה בשנה.
האם אהיה שונה מחר?
האם אדע משהו חדש?
האם איראה אחרת?
ארגיש שונה?
אולי אתנהג לגמרי אחרת? מחר?

בלילה שחור אחד הצצתי בטלסקופ שלי מבעד
לחלון, וראיתי כוכב שנצנץ ישר אלי. ראיתי
קצה של סולם יורד ויורד מהכוכב - עד אלי.
עם הטלסקופ בידי טיפסתי בסולם מעלה והלאה
בעיניים עצומות מפחד ומהתרגשות.

פתאום הרגשתי בכפות הרגליים שנגמר לי הסולם.
נראה שהגעתי.

משהו או מישהו נגע בכתפי. הופתעתי, רעדתי
מעט, פקחתי רק עין אחת. במעגל של אור בהיר עמד
לידי מלאך אמיתי!

המלאך התקרב אלי. הוא אחז פנס בידו האחת.
"בוא/י", אמר והושיט לי את ידו השנייה, "חיפשת
פה משהו?"

"אני לא ממש יודע/ת...
פשוט יש לי יום הולדת מחר.
וחשבת: אולי אגלה ביום הולדתי משהו חדש?"

מה שמך?

ענית.

כתבו את שמכם

"לאיזה מסע יצאת!" אמר בהתפעלות. "אשמח
לעזור לך לגלות כל מה שתמצא/י. הנה, בוא/י
ואראה לך את הדרך!"
המלאך האיר בפנס שלו על השום-כלום שלפני,
ואמר לי לסלול את השביל בעצמי:

”בשביל של צורות וצבעים, מספרים,
עצים ירוקים לצדדיו מיתמרים
יילך האמיץ שיסלול את דרכו
אם יפעיל דמיונו ויכיר בערכו.
הנה, קח/י, הפנס הקסום מכולם
יעזור ויאיר דרכך בעולם!”

המלאך הושיט לי את פנס האור הניצחי שלו.
הארתי קדימה וראיתי התחלה של דרך. כנראה
הדרך שלי. רציתי להחזיר לו את הפנס, אבל הוא רק
משך בכנפיו.

”זה בשבילך, בשמחה גדולה!” אמר המלאך, ”רק
העבר/י את האור הלאה. כך נצמיח מעגל של
נתינה.

יום הולדת שמח לך, _____

שם

”הו תודה, תודה“. ”זו באמת מתנה נפלאה.“

הדביקו את מדבקות לאורך זרם האור:
צבעים, צורות, מספרים, עצים.

ציירו או הדביקו תמונה של עצמכם בתוך המראה ותנו לעצמכם נשיקה גדולה מכולנו.

עם הפנס בידי הלכתי עד שהגעתי ליער, ובו מצאתי בריכה קטנה, עמוקה וצלולה. רכנתי רק לרגע כדי לשנות, ופתאום השתקף לידי משהו מוזר במים. "מה זה?!" שאלתי והזרקפתי בבהלה. זה היה מלאך אחר, יפהפה, בגלימה כסופה. "מה אתה מחפש?" שאל.

יש לי יום הולדת מחר.
רציתי לדעת
אולי איראה פתאום אחרת?"

"יום הולדת הוא זמן מצוין להכיר את עצמך!" ציין המלאך. "הנה, הסתכל/י לכאן, לתוך בריכת המים! המלאך הוציא מהמים מראה והושיט לי אותה, "זה כדי שתוכל/י לראות כמה יפה את/ה!" הצצתי במראה. ראיתי כמה אני יפה. שמחתי. רציתי להחזיר למלאך את המראה, אבל הוא רק משך בכנפיו: "זה בשבילך. יום אחד תעביר/י אותו למישהו אחר שטרם ראה את היופי שלו.

יום הולדת שמח לך _____

שם

"אזכור, חייכתי אליו, "תודה. זו באמת מתנה נפלאה."

המשכתי ללכת בשביל שלי, שהתפתל בין עצים ושדות ובמעלה הר גבוה ומסולע, כולי יופי ואור.

פתאום נשמעה שאגה נוראה והכל מסביב רעד.
נבהלתי מאוד, זינקתי לשמאל ומצאתי את עצמי
ליד מלאך ע-צום, עטוי בגלימה ומגן זהב בידו.
”מה מביא אותך ל כאן?!” רעם בקולו.
התכווצתי, וכמעט נעלמתי ומפחד:

”יש לי יום הולדת מחר.

רציתי לדעת, אולי ארגיש פתאום אחרת.”

אמרתי, כולי רועד.

”אין צורך לפחד.” הרגיע אותי המלאך. קולו רעם,
אבל מבטו היה רך. ” באתי כדי להגן ולשמור עליך.
אין כמו יום ההולדת בשביל לבדוק איך מרגישים.
את/ה אמיץ/ה וחזק/ה. כמו כל אחד שמוקף בכל
כך הרבה אהבה.”

המלאך ביקש ממני לומר לו מי אוהב/י אותי, דואג
לי ושומר עלי: חברים, משפחה. עצמתי את עיני.
ניסיתי לדמיין את כל האנשים שאני אוהב/ת
ושאכפת להם ממני :

”נזכרתי ב _____ , וגם ב

_____ ,

_____ ,

ועם כל שם שהוספתי לרשימה התרחב לבי, גדלתי

והתחזקתי עוד ועוד.

רשימת אנשים שאוהבים אותי

“זהו. אולי...” פקחתי עיניים.
“אולי ...” צחק המלאך, ופתאום כבר לא
נראה מפחיד כל כך. “יש לך המון אהבה
_____ !”

שם

הנה לך המגן שבידי. זהו מגן של אהבה והגנה,
לעולם לא תפחד/י עוד אתו. לעולם לא תרגיש/י
לבד! גם את/ה תוכל/י יום אחד לתת אותו
למישהו אחר, שמרגיש בודד ומפוחד. כך עובד
מעגל הנתינה... “
“תודה על המגן, אמרתי, אני כבר מרגיש/ה
עצום/ה וחזק/ה מאוד!”

ציירו מעגל סביב הדברים שאתם יכולים לעשות בלי
לפחד: להחליק בסקייטבורד, לנגן ולשיר, לעשות הולה-
הופ, לקרוא ספר, להחזיק סרטן, ללטף כלב, לומר שאני
מצטער/ת, להודות שעשיתי משהו לא נכון.

המשכתי בדרכי. טיפסתי ועליתי על הר גבוה של
סלעים שחורים. חשבתי על מה שעברתי ועל כל
המתנות שקיבלתי. שמחתי כל כך, עד שפרצתי
בצחוק רם והסתחררתי, הסתובבתי, התגלגלתי
לאחור, וכמעט מעדתי ונפלתי מההר ומהכוכב
כולו.

אבל לא.

מישהו תפס ואחז בי, ואז עטף אותי בכנפיים
רכות-רכות. זו היתה מלאכית חדשה, שרביט נוצץ
של קסם רך בידה.

"הכל בסדר!" הרגיעה אותי בקול עדין, "אני כאן,
שומרת שלא תיפגע/י. ולאן בכלל את/ה נופל/ת
לך מפה?" תהתה, "הירידה מהכוכב הזה היא רק
בסולם, שם ... צחקה והצביעה אל הכיוון שבאתי
ממנו.

"יש לי יום הולדת מחר.

רציתי לדעת

אולי אתנהג פתאום אחרת?"

“אני חושבת שאת/ה כבר יודע מה שיש לי לומר.” אמרה המלאכית בחיך. “עשה/י כפי שעשיתי אני למענך- פשוט עזור/י לכל מי שצריך. הנה, קח/י את שרביט הקסם שלי, הוא גורם לכל אחד להרגיש טוב יותר. גם למי שעצוב או חולה.”
המלאכית הניפה את השרביט ולימדה אותי לדקלם בקול מתנגן כשל קוסם:

השרביט ירפא כל שריטה בתחבושת קסומה! (מדבקה)
הוא יפזר את העננים באור השמש! (מדבקה)
ויהפוך את הלימונים ללימונדה! (מדבקה)

(מדבקות של פלסטר, אור שמש ולימונדה)

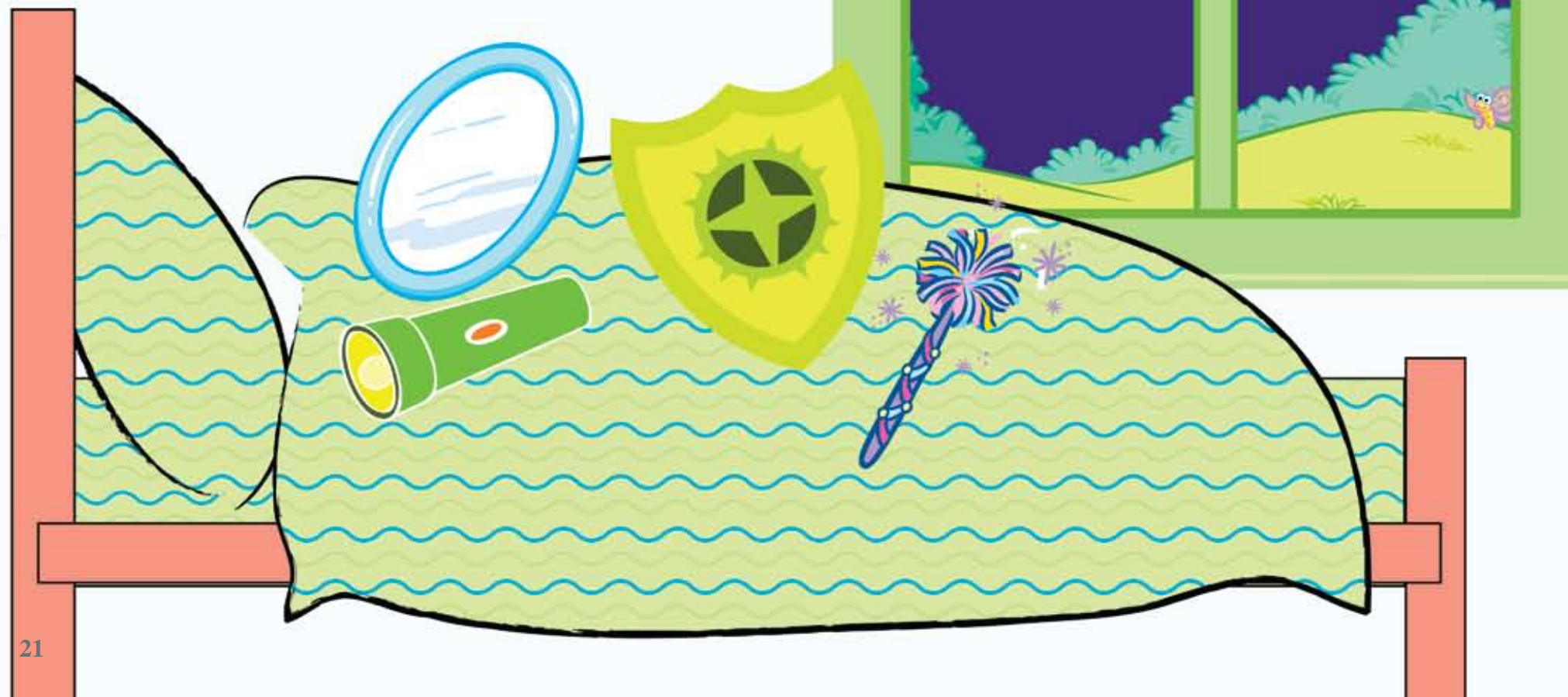
“תודה, תודה מלאכית, אשמור את השרביט הזה תמיד, ולא רק כשאהיה עצוב/ה או חולה.
אשתמש בו גם כדי לעזור לאחרים, ו... כן, אהיה שייכת למעגל של נתינה. יום אחד, גם אני אעביר את השרביט הלאה למי שזקוק לו באמת.”

כמעט לא היה עוד מקום בשתי ידיים קטנטנות
כמו שלי לכל המתנות - הפנס, המראה, מגן
העוצמה ושרביט הקסם. הנחתי הכול בזהירות
על האדמה לצדי והוצאתי את המשקפת. קרבתי
אותה אל עיני והסתכלתי רחוק למטה, אל העולם
שבאתי ממנו.
בוקר האיר ועלה מתוך ליל האתמול. והנה שם,
למטה, בחצר ביתי, התאספו חברים וחברות, יקרים
ויקרות, לחגיגת יום ההולדת שלי.

הם כן באו!

לא הרגשתי עייפות, רק שמחה. מיהרתי אל
הסולם וירדתי בו מטה מטה. בדרכי נפרדתי
בתודה מכל מלאך ומלאך שפגשתי. כשהגעתי
לאדמה הרמתי עיניים מאירות לשמים הבהירים -
לא נשאר זכר לכוכב שזה עתה עזבתי או למלאכי
יום ההולדת שפגשתי בהרפתקה הלילית שלי.
הבטתי עוד רגע למעלה בחיוך ורצתי מהר הביתה,
אל החגיגה הפרטית שלי!

אחרי החגיגה נפרדו כולם בנשיקות ובחיבוקים.
נכנסתי למיטה והנחתי סביבי את כל המתנות
שקיבלתי. עיני כבר כמעט נעצמו, ורגע אחד
לפני שארדם, הוצאתי מתחת לכר את המשקפת,
הצצתי מבעד לחושך בחלון למעלה, לראות את
הכוכב שהוא שנצנץ וזרח אלי באור שמח כל כך!

כולם אמרו כמה יפה נראיתי

(מדבקת מראה)

גיליתי דברים שלא ידעתי קודם

(מדבקת פנס)

וואו- וגם אתנהג אחרת בהמשך,
תמיד

(מדבקת שרביט)

ידעתי כמה אנשים אוהבים
אותי. הרגשתי והתנהגתי אחרת

(מדבקת מגן)

ו"הרגשתי שאני שונה!
גיליתי דברים חדשים

הרגשתי ונראיתי יפה
(וגם כולם אמרו לי זאת)

ידעתי כמה אנשים אוהבים אותי.
זה גרם לי להרגיש ולהתנהג אחרת

וגם אנהג אחרת בעתיד

כי מעכשיו אני יודע/ת
שיש לי המון לתת לאחרים!

תודה לכם, מלאכי יום הולדת, על שלימדתם
אותי את הקסם של להיות חלק ממעגל הנתינה!

ספר זה מיועד לך, ורק לך!
הספר ניתן לך במתנה
ממלאכי יום הולדת, המאמינים כי
לכל אחד מגיע לחגוג את יום ההולדת!

© Birthday Angels, All rights reserved
Registered Non profit no. 580441947